

slag om en Forandring af Paragrafen. Paragrafen gaar ud paa at ansætte en Tilsynsmand, som skal tilkalbes, inden der bliver foretaget enten Forandringer ved Bygningerne eller andre derværende Indretninger, som Vagtevæne, Kaffelovnsopsætninger, Aldsteds Forandring og den Slags Ting, eller ved nye Tilbygningers Opførelse, og dernæst, at samme Tilsynsmand igjen skal tilkalbes for at afgive Attest for, at Bygningerne ere i komplot Stand, inden de tages i Brug. Man har ment, at det vilde være en for stor Byrde at paalægge Befolkningen, og man er derfor gaaet ud fra, at Tilsynsmanden kan være forpligtet til at møde, naar det forlanges, inden man opfører eller forandrer Noget, men at det derimod ikke er en Pligt for Vedkommende, der vil bygge eller forandre Indretningerne ved sit Hus, at han skal kalde ham til Stede. Men, som sagt, det er Tilsynsmandens Pligt at møde, og dernæst har man ment det hensigtsmæssigt, at saadanne Tilsynsmænd havde en af Justitsministeriet udsærdiget Instrux, hvorefter de havde at rette sig, da det er meget vanskeligt for en Mand, der ikke er kjendt med saadanne Forhold, at tage Bestemmelser eller forud at kunne give Vejledning om, hvorledes saadanne Ting skulle indrettes, naar han ikke har noget Bestemt at holde sig til. Derimod har man ment, at det var rigtigt, at han skulde baade kaldes og møde, inden en ny Bygning eller Indretning blev taget i Brug, idet dette vil være en Betryggelse for Brandassurancesforeningerne, der kunne vide, at det er, som det skal være, naar der fremlægges Attest for, at Alt er i Orden. Man har derfor ogsaa ment, at de Bøder, som ere satte i Lovforslaget, selvfølgelig kun komme til at gjælde for Skle-Anmeldelse af fuldt færdigt Arbejde men altsaa ikke, fordi man undlader at kalde Tilsynsmanden til at afgive Bædd i Forveien. Dette er de af forskjellige Flertal stillede Ændringer. Af Mindretallet er der ogsaa stillet Ændringsforslag. Jeg antager, at den ærede Ordfører for Mindretallet vil udtale sig om dem, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa at tale om dem i Dieblivet, men afvente, hvad han har at fremføre om dem.

Thorup: Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det var heldigt og rigtigt af den høitæredede Justitsminister at forelægge et Lovforslag af det Indhold som det, der er blevet forelagt for Thinget; thi jeg tror, at en hel Del af de Bestemmelser, der ere foreslaaede, ere heldige og praktiske; men det forhindrer ikke Mindretallet i, at det paa

enkelte Punkter anser Forslaget for mindre heldigt og for tillige at ville medføre altfor store Bekostninger for Befolkningen, uden at den derved tilføjede Nytte vil opskydes. Dette gjælder saaledes med Hensyn til det foreslaaede i § 1 om, at Straatage og alle lignende brandsarlige Tager for Fremtiden overalt skulle være bundne med Jerntraad af en vis Tykkelse. Dersom man var overbevist om, eller dersom Regjeringen eller Flertallet i Udvalget havde kunnet give Oplysninger om, at man virkelig kan bevise, at det har været til Førdel enten baade for Menneskers og Dyrs Redning eller overhovedet for Brandforsikringselskaberne, ved, at det har brændt mindre, hvor der var bundet med Jerntraad, end der, hvor der var bundet enten med Halmstær eller med Hampetraad, havde vi kunnet gaa ind derpaa. Dette har ikke foreligget for Udvalget, og jeg erindrer en tidligere Strid om dette Spørgsmaal af saakjendige Mænd i „Berlingske Tidende“, i hvilken det ikke kan nægtes, at det forekom mig, at det den Gang blev bevist, at det Modsatte var Tilfældet, at det snarere forøgede Brandstadenes Antal og de Udbetalingen, som have fundet Sted efter de Bestemmelser om Jerntraad, som da vare indførte i Slesvig, nemlig at Taget der skulde bindes med Jerntraad. Saalænge man ikke har saadanne statistiske Oplysninger, forekommer det det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) og mig, at det vil være urigtigt at paahyde overfor Befolkningen at binde med den Slags Jerntraad. Det er efter vor Opfattelse ikke Andet end at hjælpe enkelte Fabrikker, nærmest de udenlandske, og enkelte Handlende og derimod affjære en hjemlig Husflid for den fattige Befolkning, nemlig at stryge disse Simer om Vinteren, hvilket dog er en ikke saa ubetydelig Indtægt i mange Egne. Altsaa, vort Ændringsforslag er ikke stillet, fordi vi i og for sig ere bestemte Modstandere af Jerntraad, dersom vi blot kunde blive overbeviste om, at det havde nogen Betydning for Menneskers og Dyrs Redning. Det forekommer os, at det er rigtigt, at vi blive staaende ved de nugjældende Bestemmelser med Hensyn til Tagenes Paalægning, indtil det ad statistisk Veie kan godtgjøres, at det har Førdel for Brandforsikringerne. Vi have derfor stillet Ændringsforslag om, at § 1, første og andet Stykke, skulle udgaa. Derimod ere vi enige med Lovforslaget i, at Tagfilt, Tagpap skal være betragtet som mindre brandsarlige. Det har man jo ogsaa i Praxis gennemgaaende anerkjendt med Hensyn til Brandforsikringen, medens Brandpolitiloven ikke anerkjender det. Det sidste Stykke kom-